

René:
BRIGÁDA NA STATKU

I.díl

Čerstvě jsem odmaturoval a začal se rozhlížet po nějaké dobře placené brigádě. Peníze se v prváku na vysoké budou hodit. Samotnému se mi nechtělo, zavolať jsem tedy kamarádu Jirkovi. Oba jsme již nějaké brigády absolvovali a dohodli se, že vyrazíme zase spolu. Pročítali jsme kdejaký inzerát, ale na nic jsme pořád nemohli narazit. Vše bylo vždy jen za pár korun a na krátkou dobu. Jirka přinesl další nabídky, kde jsme našli inzerát tohoto znění: „Svérázný soukromý zemědělec přijme na třítydenní brigádu na pomocnou a fyzicky náročnou práci ve statku, dva studenty. Dle potřeby bude zařazena léčebná kúra. Bude sepsána pracovní smlouva, mzda činí 15.000 Kč čistého. Volejte na telefon. ...“ „To snad není možný, my si vyděláme prachy a ještě se pak budeme někde válet v bazénu. Těžká práce nám nevadí, na kole a v posilovně už máme dost natrénováno, tak jdeme do toho?“ ptal se Jirka. I já jsem se zasnul. Příroda, voda, vzduch a krásné počasí někde u rybníka. „Není co řešit. Zavoláme tam a uvidíme, jestli nebudou mít už plno,“ uzavřel jsem. Kupodivu ještě nebylo obsazeno. Domluvili jsme se, že přijedeme 15. července na místní vlakovou zastávku, poblíž statku. Tam na nás bude čekat zaměstnavatel s autem a odveze nás na statek. Postupně jsme se připravovali, zabalili bágly, vzali vše potřebné a vyjeli jsme. U vlakové zastávky stálo opravdu auto. U něho čekali dva chlápkové kouřící cigára. Představili se jako Franta a Tonda. Franta řekl, že je majitel statku a Tonda, že je společníkem. Pozorně jsem si je prohlížel. Oba byli přibližně 35 – 40 let staří, kolem dvou metrů velcí, statní. Spíš silní, ale ne tlustí. Těžká práce vydá za všechna fitka. Franta měl do hola ostříhanou hlavu, brada i tváře byly zarostlé jako uhel černými vousy, krátce zastřiženými. Chlupatá prsa i baňaté břicho s černými chlupy v hustých vlnách pokračovaly do kalhot. Krátké volné kalhoty byly staženy koženým páskem pod vyklenutým břichem. Chlupatá stehna pod kraťasy pokračovala svalnatými lýtky. Masitá prdel se dala tušit pod volnými látkovými záhyby. Na nohou měl pevné sandály. Tonda byl oblečen také jen do krátkých džín bez pásku, které obepínaly mohutně vystouplou velkou a kulatou prdel. Na nohou měl také sandály. Světlehnědé vlasy měl ostříhané nakrátko, hladké tváře měl oholené. Modrýma očima pod světlým obočím si prohlížel dva nováčky. Prsa s velkými bradavkami byla holá, stejně jako vyklenuté břicho a svalnaté nohy. Oba byli do hněda opálení, vyzařovala z nich spokojenost a síla. Cestou na statek s námi vtipkovali, ptali se na cestu a celkově byli s námi asi spokojeni. Na statku nám ukázali místnost, kde byly dvě postele, stůl, židle, skříně. Vedle hned jsme viděli otevřenými dveřmi do koupelny s WC. Měli jsme krásný výhled na louku s rybníkem a lesík. Vše probíhalo zdárně, líbilo se nám tam. Po večeri nám dali k přečtení a podpisu pracovní smlouvy. Jednalo se o běžné pracovní smlouvy s několika dodatky:
Zaměstnavatel má právo smlouvu vypovědět v libovolnou dobu, ale musí zaměstnanci zaplatit celou částku 15.000 Kč i v případě, že byly odpracovány např. jen tři dny
Zaměstnanec má právo smlouvu vypovědět kdykoli, ale v tom případě nezíská žádnou odměnu ani poměrnou část z 15.000 Kč
Léčebná kúra bude zařazena dle potřeby a nastalé situace.
Smlouvu jsme pročetli a podepsali každý svoji. Franta nám pak vysvětlil, že vše je ve smlouvě nastaveno tak, aby nedocházelo k fluktuaci a různým nejasnostem a porušování pravidel jak ze

strany zaměstnavatele tak i zaměstnance. Druhý den již nastal pracovní režim. Starali jsme se o dobytek i dva koně. Pomáhali jsme i při polních pracích. To nám zabralo veškerý volný čas. Večer jsme se chodili koupat do blízkého rybníka. Po deseti dnech jsme již byli hodně unavení a měli jsme toho všeho dost. Jako na potvoru odpoledne ještě přivezli pytle s krmnými směsmi, které jsme měli odnést do přístavku u stájí, samozřejmě až potom co doděláme běžnou práci. Franta s Tondou pak sedli do auta a řekli, že musí jet do města nakoupit fůry věcí a potravin, protože toho dost chybí. Když odjeli, my jsme si dodělali běžnou práci, ale tahat těžké pytle se nám již nechtělo. Tak jsme se domluvili, že se půjdeme koupat a práci doděláme pak. U vody bylo báječně, dlouho jsme plavali, opalovali se a pořád dokola. Pak nám došlo, že už je pozdě, že se musíme vrátit. Když jsme přišli na dvůr, vůz už byl prázdný, pytle uklizené. To se nám líbilo. Šli jsme do konírny, odkud jsme slyšeli ruch. Tonda s Frantou dodělávali drobnosti, podívali se na nás a Franta povídá: „Myslím, že teď je ten správný čas na léčebnou kúru. Co myslíš Tondo?“ „Určitě, můžeme se do toho dát“, konstatoval Tonda. Oba dva se potutelně usmívali, když jsme vešli dovnitř. Tonda zavřel dveře, zamkl a klíč strčil do kapsy. Jirka rozjařeně říká: „Tak co to bude za kúru? Jak začneme?“ „To je celkem jednoduchý. Semhle k tomu zábradlí se postav, a tady do té bedny s ovšem strč ruce. Ty ruce sem, do těch prohlubní,“ poroučel Tonda. Zpitomělý Jirka to udělal. Vtom Tonda zavřel víko bedny a zacvakl západku a ještě ji zajistil dřevěným kolíkem, aby se nadala otevřít. To už byl Jirka přehnutý přes zábradlí s nataženýma rukama kupředu a zavřenýma v truhle. Nemohl je zkrátka vytáhnout. Dřevo víka mu obepínalo zápěstí. Tonda pak vzal krátké provazy a přivázal mu ke sloupku zábradlí levý a pak i pravý kotník nohy. Jirka pozdě pochopil, že se nemůže hnout, cukal sebou, ale nebylo mu to nic platné. Franta se smál a říká nám: „Nejlepší léčba a léčebná kúra lenosti a nedodržení pracovních povinností je pořádná vejprask na holou. Já vám ty prdele sesekám páskem, že na to nezapomenete! Doufám, že si pak budete pamatovat, že práce se má udělat hned a nečekat, že to budeme za vás dělat my. „ Po koupání jsme měli na sobě jenom plavky. Franta přišel k Jirkovi a stáhl mu plavky až skoro ke kotníkům. Jirkovi teprve teď došlo, že dostane na holou a tak křičel: „To neuděláte vy parchanti, mě ještě nikdo nebil a bít nebude. Na to nemáte právo.“ Franta nic neřekl, vytáhl z kalhot kožený pásek široký asi čtyři centimetry, přeložil ho napůl a konce sevřel do ruky. Já jsem se mezi tím rozhlížel kudy uteču, ale dveře byly zamčené a okénka měla mříže. Nezbylo mně nic jiného než pozorovat vše co následovalo. Jak uchopil Franta konce řemenu s přezkou v ruce, prudce se mu vyboulily kalhoty na poklopce, volné kraťasy to umožnily. Obrovský čurák tlačil na tenkou látku a vyhrnul jí velice vysoko, až se kraťasy vpředu zkrátily. To samé jsem viděl i u Tondy, ale ne tak vyboulené, protože džiny byly obepnuté. Tlustý a dlouhý čurák nečněl dopředu, ale ležel na stranu šikmo, tvořil velké kulaté jelito pod džínami. Oba se sladce usmívali, jiskřily jim oči a bylo vidět, že se těší na požitek. Já jsem si prohlížel Jirkovu krásnou prdel, vytvarovanou jízdou na kole. V pase byl útlý, štíhlé boky přecházely v bílé svalnaté polokoule vyzývavě vystrčené. Hladouká bílá kůže svítila proti opáleným zádkům a pevným hnědým stehnům. Půlky byly pootevřené a odkrývaly stažený růžový otvor, tvořící tenkou rýhu. Vše bylo hladké, bez chloupků. Franta přistoupil z boku a rozpráhl se a pak švihl. Ozvalo se hlasité plesknutí, jak dopadla kůže pásku na kůži. Ihned naběhl růžový pruh přes obě půlky. Padaly další rány, druhá, třetí čtvrtá, pátá. Jirka táhle křičel: „Aů, aů, aů. Nechte mě, přestaňte! Dost! Dost!“ Já jsem si uvědomil, že mě výprask silně vzrušuje a přitahuje. Péro jsem měl tvrdé jako kolík. Pak Franta sekal v rychlém sledu šestou, sedmou, osmou, devátou, desátou, jedenáctou a dvanáctou ránu. Jirkova prdel už byla po celé ploše polokoulí červená, jen v rýze mezi půlkami byl bílý pruh. Frantovi nezmizel z tváře úsměv, díval se na Tonda a pak přešel na druhou stranu. Jirka mezi tím stále vřískal: „Dost, dost“. Pak Franta začal znovu vyplácet a staženou pusou mumlal: „Tak doufám, že si to budeš pamatovat a už nebudeš lenošit, fracku. Když tě nesekali doma, musím to udělat důkladně já!“ Další rány byly ostřejší a silnější, pleskance a švihance se rozléhaly po konárně. Půlky rudly. Počítal jsem dál - dvacet, dvacet jedna, dvacet dva, dvacet tři, dvacet čtyři, dvacet pět. Na rudém podkladu se objevily fialové skvrnky, tam, kde dopadal konce pásku. Tonda odvázal Jirku a povídá: „A teď druhý výtečník, tak pod!“ Byl jsem rozhodnut, že se nedám. Oni s tím ale počítali, byli parchanti sehraní. Než jsem stačil cokoli udělat, Franta mě chytil zezadu přes prsa, dotáhl k zábradlí, přitiskl a Tonda mně pak trhnutím zaklapl ruce do bedny. Než jsem se

vzpamatoval, cítil jsem, že mám stažené plavky dolů. Oba dva si všimli, že mi stojí péro. Jirka našťestí nic neviděl, protože měl sám dost svých starostí. Slyšel jsem svištění pásku a pak šlehla první rána. Palčivá bolest mnou projela jako blesk. Poměrně rychle dopadaly další rány. Měl jsem pocit jakoby mě někdo páčil žhavým železem. Bolest byla strašná, z očí mi teklo samovolně. Nevím, zda jsem ječel nebo ne. Úplně jsem se vysílil a bolestí nestačil kontrolovat své reakce. Pak mě odvážali. Péro mi po výprasku už nestálo. Natáhl jsem si plavky přes horké pŕlky. Franta s Tondou se znovu potutelně usmívali a Franta povídá: “Tak doufáme, že vám léčebná kúra stačila. V případě, že ne, budeme dělat příště další kola.“ My jsme se odplížili do pokoje. Jirka namočil ručník a lehl si na postel, dal si ho na prdel. Já udělal to samé. Studený obklad trochu mírnil bolest. Jirka byl rozzuřený a vykřikoval, že zítra odejde, že zruší smlouvu, že to řekne na policii a tak dál... No jo, jenže ráno jsme už s chladnou hlavou začali uvažovat. Jsem tady už deset dní, když dáme výpověď a zrušíme smlouvu, nedostaneme zapláceno a tím pádem přijdeme o všechny peníze. Uvědomili jsme si, že jsme se dostali podepsáním smlouvy do pasti. Když půjdeme na policii a řekneme, že jsme dostali páskem na holou, tak se nám policajti ještě vysmějou... Ach jo. Nakonec jsme se rozhodli, že vydržíme. Oba zaměstnavatelé dělali jako by se nic nestalo. Za pár dní za mnou přišel do stáje Franta. Jirka byl někde s Tondou na poli s traktorem. Pak říká: “Všiml jsem si, že tě ten výprask pořádně vzrušil. Tobě by se líbilo vyplácet na holou? Nebo tě vzrušila jenom ta pěkná prdel Jirky?” “Musím říct, že jsem o tom dost přemýšlel, ale pocit, že bych mohl vzít sám řemen a sám vyplácet na holou prdel, je pro mě strašně vzrušující. Když se ozve první rána a pŕlky se sevřenou, to je slast. Když bych viděl, že už trestanej nemůže vydržet, vřeští a já můžu pokračovat, to je nepopsatelná rozkoš. Strašně se mi líbí statný macatý vyzrálí chlapi s masitou pořádnou prdelí, aby bylo do čeho šlehnout,” svěřil jsem se mu. Franta byl viditelně spokojený, měl radost a říká: “Tak to je skvělý, normálně s Jirkou odjed’ domů a za tejdén přijed’ sem na statek sám. Budeš si pak moct splnit přání. Tak přijedeš?” „Samozřejmě přijedu,” slíbil jsem. Brigáda skončila, vydělali jsme peníze a já se začal těšit, jak pojedu za týden znovu a sám...

René 2009